

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Philippi Servii E Societate Iesv Amicus Fidelis Vsque Ad
Mortem: Sive Modvs Ivvandi Moribvndos, Ægris, Sanisqve
Perinde Vtilis**

Servius, Philippe

Leodii, 1648

§. Tertivs. Quid agendum præsentē Venerabili Eucharistia?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60032)

feliciter decurrere sine te, qui es via,
veritas & vita?

Mat. 8 Domine non sum dignus, vt intres sub
tectum meum, peccatorum sordibus cō-
taminatum; at, quis potest facere mun-

Iob. 14 dum de immundo conceptum semine, nonni-
tu qui solus es?

Mat. 8 Domine si vis, potes me mundare. Tan-
Luc. 7. tùm dic verbo, & sanabitur anima mea.

§. TERTIVS.

*Quid agendum præsente Vene-
rabili Eucharistia?*

VBi allata fuerit Venerabilis Eu-
charistia, si infirmitas valetudi-
nis vllò modo permiserit, assurgat il-
licò, & in genua prouolutus, illam,
quàm poterit humillimè adorabit.

Quod si morbi grauitas nullo mo-
do patiatur vt æger surgat è lectulo,
assurgat saltem si possit, inclinatisque
cervicibus Deum suum præsentem ve-
neretur.

Sæpè visus est Dominus Deus, mor-
rituris vires addere, vt in illo supremo
temporis articulo, suum in illum a-
morem

morem religionemq; palam facerent. Id apertè testatus est S. Guilielmus Archiepiscopus Bituricensis, qui, licet animam agere videretur, simul atque Deum Creatorem suum ad se adire cognouit, nō sine circumstantium admiratione, perinde quasi febris ac morbus iam omnis remisisset, de strato profiliens, concito gradu Seruatori suo processit obuiam, illumq; flexis reuerenter humi genibus, totusq; lacrimis diffluens, quantā potuit animi corporisq; demissione veneratus est; instantemq; illi agonem suum commendauit.

Non absimilis D. Hieronymi, in Deum suum ad se adeuntem pietas & religio. Incredibile memoratu, quantis & ipse lacrymis suspirijsq; ad Dei sui præsentis copiam anhelaret. De grabatulo suo & ipse festinus in terram desiliit, ibique sine molli culcitra, sine stragulis collocatus, cilicio suo dumtaxat operiri voluit; tum procumbens ingenua, diras illas pectoris tunctiones crebrò repetens, iuglachrymarum imbre madidus, cœleste

Euseb. viaticum accepit, Christumque sibi peregrinationis suæ comitem adiunxit, dicens: *Cur nunc tantum te humilias, ut patiaris ad hominem descendere Publicanum & peccatorem; & non solum cum illo manducare vis, sed teipsum manducari ab illo iubes.* Videbant nempe, Sancti illi, quas nos non videmus, abditas in Venerabili hoc Sacramento, opportunitates.

Afferri poterunt etiã exempla Sanctorum, qui auidè muniri hoc viatico expetierunt.

Agmen ducat Regina Sanctorum omnium, quæ hinc ad cælum emigrare noluit, nisi cælesti hoc viatico probè instructa; cuius votis filius eius, Sacerdos & hostia, subscribendum existimavit.

Neque Sancta Maria Magdalena, admonita ut Cælum peteret, itinerisque duces Angelos sequeretur, iter illud ante ingredi noluit, quàm Dominum Angelorum comitem haberet: quare S. Maximinum Massiliensium Episcopum accersendum curavit, ut ab eo sacra synaxi impertiretur.

Aiunt

Aiunt Apostolorum Principes Petrum & Paulum, sacrum hoc viaticum ad Diuum Ioannem Chryso-
stum attulisse.

Quid dicam de nobili illo Medio-
lanensium Præsede Ambrosio ? qui
cùm diuinissimum hunc panem desi-
deraret auidissimè, neque desiderium
præ morbi magnitudine aperire pos-
set, ecce tibi Honoratus Vercellensis
Episcopus, nocte concubia diuinitus
admonetur, vt eius æstuantissimo de-
siderio, allatâ Venerabili Eucharistiâ,
faceret satis.

Non absimilem gratiam à D. Bar-
bara, quam sibi tutelarem delegerat,
obtinuit B. Stanislaus à Kostka Socie-
tatis IESV.

Taceo de alijs, quibus omnibus per-
censendis, Annales bene multi, vix
sufficiant.

D 3

§. QVAR-